

la contra | JOAN TRILLAS

Els àngels de Roca Ponça

Tres associacions excursionistes van organitzar diumenge passat una jornada de neteja al llarg del camí de Roca Ponça, prop de Solius, a Santa Cristina d'Aro

Els petits actes, moltes vegades, es poden convertir en grans accions, o podrien arribar a ser-ho. Aquestes són activitats considerades menors, que moltes vegades passen desapercibudes—en tot cas, un breu o un peu de foto als diaris—, però que contribueixen a reflexionar sobre la necessitat de treballar per la col·lectivitat; allò que algú ha definit com una màgica cadena de favors. Diumenge passat, la Colla Excursionista Cassanenca, l'Associació Esportiva Grup Excursionista Bell-Matí de Llagostera i els Fills de Solius, també de Llagostera, van organitzar una jornada de neteja al camí d'accés al paratge de Roca Ponça, situat uns dos quilòmetres abans d'arribar a l'abocador de Solius. La jornada va tenir la col·laboració de l'àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro i l'Associació de Defensa Forestal Gavarres Marítima. Una dada: entre tots es va aconseguir retirar uns 8 metres cúbics de deixalles, majoritàriament runa. Es tractava de netejar uns abocadors incontrolats situats al llarg del camí que porta a la zona de Roca Ponça. Aquesta agulla, prop del santuari de Solius, i tot el roquissar que l'envolta han estat «motiu, excusa, rauxa i devoció», segons els mateixos participants, perquè joves—i no tan joves—les hagin escalat.

Des de les agulles

Des dels anys cinquanta del segle passat fins avui s'han obert a les agulles, amb respecte i estimació, vies d'escalada de tot tipus: clàssiques, artificials i esportives. Segurament, la part més espectacular de la jornada va ser quan una vintena d'escaladors es van enfilear a les agulles per reivindicar des del cim aquest meravellós espai natural. Però, com comentava un dels participants: «Els escaladors més assidus sempre havíem conviscut amb el bo i el dolent de la zona; com a cosa lamentable teníem una sèrie de pilons de brossa deixada molt abans de les nostres inicials escapades per aquests camins», explica Josep Maria Bosch. Per això, i seguint

A dalt, una cordada a l'agulla de Roca Ponça i, a baix, treballs de neteja al camí.

amb el sentiment de respecte per l'entorn, es va considerar necessari portar a terme una operació de neteja.

El treball va ser intens i es va aconseguir emplenar el bolquet contenidor de runa, que va quedar petit. I per acabar, més festa: un bon àpat i una escalada a les agul-

les van tancar la diada. Bosch, però, recollint el sentiment general de tots els participants, encara fa una darrera reflexió: «Diumenge passat vàrem tancar una jornada meravellosa, la qual esperem que serveixi per entendre el que representen accions com aquesta pel bé de tots.»

la columna | IMMA MERINO

Sense foto

Espero que a ningú amb possibilitats d'intervenir en el disseny d'aquest diari se li acudeixi la possibilitat de redissenyar aquesta última pàgina per encabir-hi una foto dels autors de les columnes. Ho dic perquè, darrerament, s'ha propagat i multiplicat aquesta tendència a il·lustrar els articles d'opinió en els diaris amb la foto dels articulistes. Jo, sincerament, prefereixo no veure la imatge del retratat mentre lleigeix el que escriu. Així és que intento ignorar la foto. Jugo a imaginar-me qui ho ha escrit, encara que el conegui de prop o de vista. O ni tan sols imaginar-me'l: un punt de vista que circula sense quedar fixat a una imatge. Pel que fa a imaginar la meua foto en una columna, em provoca pànic. Massa que em retrato amb el que escriu.

Si tot fullejant els diaris, no puc evitar fixar-me en alguna fotografia d'articulista, a vegades m'admira que alguns rostres expressin tanta confiança. Fins i tot n'hi ha que somriuen. Com si no se sentissin vulnerables. Això quan, em sembla a mi, publicar alguna cosa és exposar-se: fragilitza i comporta els seus riscos. Això, malauradament, és una evidència en determinats casos, de manera que hi ha qui ha pagat amb la vida el preu de la seva opinió lliure en contra d'un poder. O amb la presó o amb la marginació. Una, però, acostuma a escriure crítiques de cinema. O cròniques sobre activitats culturals. O columnes sobre anècdotes. Coses, doncs, d'una importància molt relativa, si no insignificant. Intento escriure-les com si fossin una carta a l'espera que algú la rebí amb prou simpatia per imaginar-me molt millor del que sóc. En tots els sentits. Però alguna vegada et retornen la carta amb una escopinada. No fa gaire, mentre navegava per internet, vaig trobar un escrit que m'insultava com a paradigma de crítica intel·lectual de merda (sic) amb un cervell (petit, suposo) només capaç d'apreciar films clàssics o d'autor. Qui ho va escriure s'amaga darrere un personatge (i no sé si s'hi identifica) que té com a objectiu netejar els carrers. Així és que sense foto, si us plau.

cal rei
coses de casa

Col·lecció de LLITS i CALAIXERES
alumini anoditzat o lacat de colors
feta a Itàlia per MDF

www.calrei.com

Valeu-lo al Carrer Nou de GIRONA / tel. 972 200178

Organitza **incalis**
Patrocina **GM cash** **GROS MERCAT**
gasNatural
Gués Guillén
MELIA GOLÉ VICHY CASALAN

TECNOTAST
FIRA D'EQUIPAMENTS I SERVEIS PER A L'HOSTALERIA I ALIMENTACIÓ
25, 26 i 27 FEBRER 08 Palau de Fires de Girona

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AïLLAMENT I DURABILITAT
MENOR MANTENIMENT

ORMETAL
O'Llevant, 7 · Pça. Ind. Dins Llobis
FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
www.ormetal.es

IGNIFUGACIONS GENERALS
Protecció contra el foc
SOLUCIÓ PER A TOTES LES SITUACIONS

GIRONA

**PROTECCIÓ CONTRA EL FOC
AMB MORTER DE PERLITA
I VERMICULITA.**

972 17 23 53
www.ignifugacionsgenerals.com